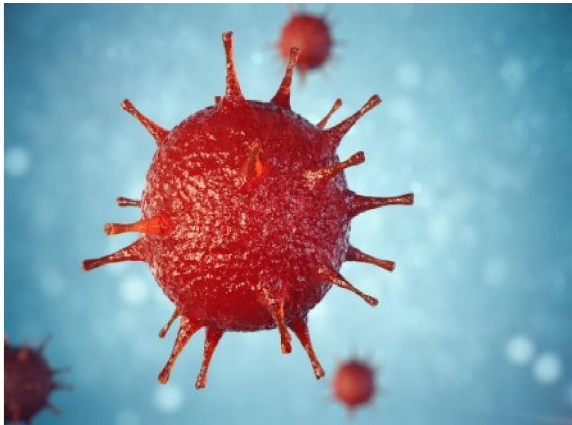

“Ένας πονηρός ιός, ήθελε να γίνει βασιλιάς”

Ευχαριστούμε την κ Σπυριδούλα του 10^{ου} Νηπ/γείου
Ελευσίνας για την ιδέα του παραμυθιού.

Μια φορά και έναν καιρό, σε μία ήσυχη πόλη τα Άνω Λιόσια ζούσαν πολλά παιδιά. Γι' αυτό και υπήρχαν πολλά όμορφα σχολειά. Σε ένα από αυτά, που το ονόμαζαν 4ο Νηπιαγωγείο φοιτούσαν πολλά παιδάκια όμορφα, έξυπνα, δυνατά, ταλαντούχα και υπάκουα. Πήγαιναν κάθε μέρα με χαρά να συναντήσουν τους φίλους/συμμαθητές και τις δασκάλες τους, και όλοι μαζί έφτιαχναν τις πιο όμορφες ημερήσιες περιπέτειες... Περνούσαν υπέροχα ώσπου

Ξαφνικά, κάπου εκεί έξω στον πλανήτη σε μια μακρινή χώρα στο παλάτι του βασιλιά Ουχάν, γεννήθηκε ένας ιός. Ήταν άτακτος, πονηρός, αδύναμος και μικρός. Τόσο μικρός που δε φαινόταν καν Είχε όμως μία τρομερή ιδέα, ήθελε να γίνει αυτός ο βασιλιάς όλου του κόσμου!!!

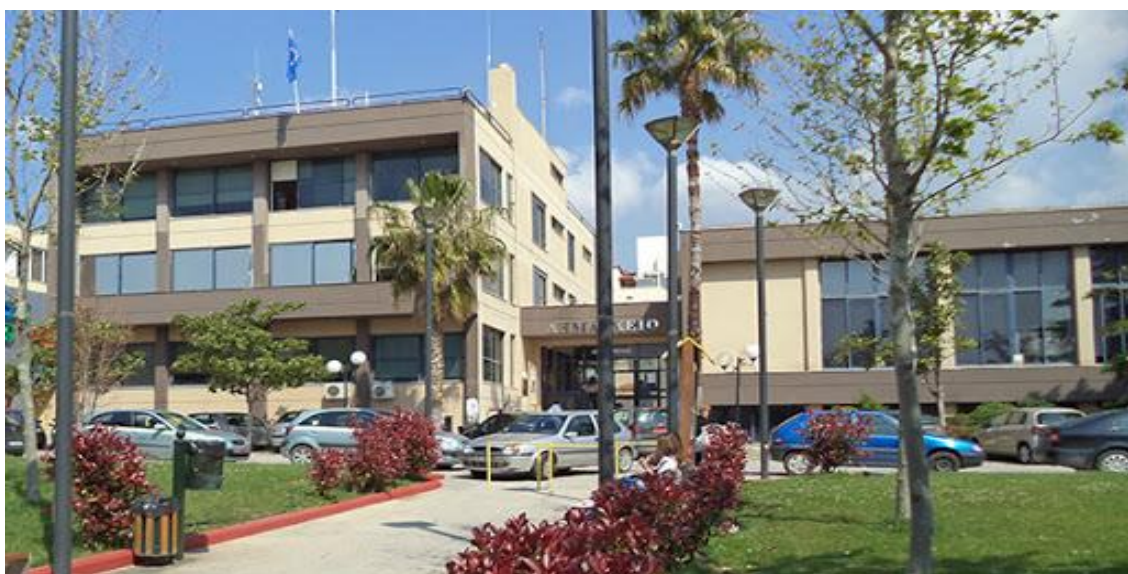
Πώς θα το κατάφερνε όμως αυτό αφού ήταν τόσο αδύναμος και μικρός;; Ολόκληρες μέρες και νύχτες σκεφτόταν ... Μα φυσικά, του ήρθε η ιδέα!! Το βράδυ που κοιμόταν όλοι στο παλάτι, θα άρπαζε το βασιλικό στέμμα, την κορόνα του βασιλιά Ουχάν. Αυτό και έκανε λοιπόν. Φόρεσε την κορόνα και ονόμασε τον εαυτό του βασιλιά Κορονοϊό. Χωρίς να χάνει χρόνο, ξεκίνησε ένα μακρινό ταξίδι σε όλο τον πλανήτη.

Πήγε σε όλες τις χώρες του κόσμου. Από όπου περνούσε τρόμαζε τους ανθρώπους, μικρούς και μεγάλους. Οι άνθρωποι φοβήθηκαν. Κλείστηκαν στα σπίτια τους. Τα σχολεία και οι παιδικές χαρές έκλεισαν. Στους δρόμους δε κυκλοφορούσε κανείς.

Αυτό δεν άρεσε καθόλου στα παιδιά. Ο Κορονοϊός είχε χαρά, πολύ μεγάλη χαρά. Τα είχε σχεδόν καταφέρει. Πίστευε ότι κανείς τους δε θα τον νικούσε... Έτσι, συνέχισε το ταξίδι του και έφτασε στην Ελλάδα. Πήγε σε πολλές πόλεις. Τους τρόμαξε όλους. Στο τέλος, έφτασε στα Άνω Λιόσια.

Ήταν ο τελευταίος στόχος του. Αν κατάφερνε να τρομάξει και εκεί όλους τους ανθρώπους, θα γινόταν ο πιο ευτυχισμένος ιός. Θα γινόταν βασιλιάς όλου του κόσμου. Το σχέδιό του ήταν όμορφα φτιαγμένο. Δεν είχε υπολογίσει όμως, ότι σε αυτή την πόλη υπήρχαν οι μαθητές του 4ου Νηπιαγωγείου οι οποίοι ήταν δυνατοί, γενναίοι και πιο έξυπνοι από εκείνον. Τα παιδιά όταν έμαθαν ότι έφτασε ο Κορονοϊός στην πόλη τους, συγκεντρώθηκαν και συμφώνησαν πως όλοι μαζί θα κατάστρωναν το πιο ευφάνταστο σχέδιο για να τον εξοντώσουν. Αποφάσισαν στην αρχή να τον ξεγελάσουν και να τον κάνουν να πιστέψει πως σε αυτή την πόλη δε ζει κανείς. Έδωσαν οδηγίες και στους μεγάλους. Μπαμπάδες, μαμάδες, παππούδες, γιαγιάδες, αδελφάκια, θείοι, θείες, ξαδελφάκια να κρυφτούν και εκείνοι μέσα στα σπίτια. Το σύνθημα ήταν ΜΕΝΟΥΜΕ ΣΠΙΤΙ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Υγείας

Ο Κορονοϊός τριγυρνούσε στους δρόμους στα Άνω Λιόσια για να βρει ανθρώπους να τους τρομάξει. Μάταια όμως. Σκέφτηκε ότι σε αυτή την πόλη μάλλον δεν υπήρχαν κάτοικοι ... Τα παιδιά κατάφεραν να τον ξεγελάσουν. Λυπημένος όπως ήταν, ξάπλωσε στη τσουλήθρα του Νηπιαγωγείου. Θα κοιμόταν και την άλλη μέρα θα συνέχιζε. Έπρεπε οπωσδήποτε να βρει έναν άνθρωπο και εδώ να τον τρομάξει. Αυτό σκέφτηκε και αποκοιμήθηκε ... Τότε οι μαθητές του 4^{ου} Νηπιαγωγείου Άνω Λιοσίων,

οι οποίοι είχαν ετοιμάσει το πιο έξυπνο σχέδιο, συναντήθηκαν όλοι μαζί στη τσουλήθρα που κοιμόταν ο Κορονοϊός και

- Δώσε το τέλος της ιστορίας που σου αρέσει!!!
- Ζωγράφισε ότι σου άρεσε από την ιστορία.

